

נחמה

דצמבר 1977, יום ששי מסיבה סטודנטיאלית. נכנסת לה לפתע בחורה יפהפיה, חליפת מכנסיים מקורדרוי תכול, מופשלים מעל מגפיים. אהבה ממבט ראשון. מאז אנחנו יחד.

אקצר כי אין מספיק מילים, בשפות שאני מכיר, בכדי לתאר מי זו נחמה. הרבה סופרלטיבים נאמרו בתנ"כ ובמקורות על האישה האהובה: "אשת חיל", "מצא אישה מצא הטוב", שיר השירים מהלל את יופיה: " הנך יפה רעיתי, הנך יפה, עיניך יונים". ועוד ועוד. אף לא אחת מאלה נאמרה במילותי, ואף לא אחת מאלה יכולה להכיל את נחמה ואת אשר אני חש בליבי אליה.

היתה לי אישה, אם מסורה ואוהבת לילדי, אבל בראש ובראשונה בת זוג, חברה אוהבת ואהובה לחיים. אישה שלא חסכה מאיתנו אהבה, לא חסכה מאיתנו מגע מלטף, לא חסכה מאיתנו את יופיה הפנימי והחיצוני.

אבל חסכה מאיתנו כאבים, דאגות, צרות וכשלונות. אשה שעודדה אותי לעשות כרצוני וכאהבתי, ללא תנאים ודרישות.

אישה בונה, ודבק משפחתי, שידעת לנווט בעדינות את מסע הספינה המשפחתית, לגדל ארבעה בנים לתפארת, אשה מאוזנת ומאזנת.

כן, אשת חיל, מצאתי אחת כזו, ועכשיו אבדה לי לנצח.

קהלת אמר: "ראה חיים עם אישה אשר אהבת, כי הוא חלקך בחיים"

חיים אינם חיים ללא אישה אשר אוהבים, והיו לנו, בזכותה, חיים טובים ומאושרים שנגדעו בלא עת. ואני אומר לקהל הזה, אם במכונת זמן אלך לשנת 1977, אני חוזר על כל צעד שצעדנו יחדיו, נחמה ואני, מבלי שאפסח אפילו על אחד.

אני מרגיש וחש כשלון, כשלון אדיר שלי במלחמה על חייה של נחמה שלא צלחתי לעזור לה ולהשאירה בינינו.

נחמה לחמה כלביאה, ואני כשלתי בסיוע ובעזרה והמחלה הארורה, בת השטן, הכריעה אותה.

נחמה הייתה כעוף החול, היא התרוממה ונסקה כל אימת שהקרב נראה אבוד. אבל לבסוף בקרב האחרון לא עמדו לה כוחותיה והיא נדמה לנצח.

דוד אמר על יהונתן: " צר-לִי עֲלֶיךָ, אָחִי יְהוֹנָתָן נִפְלְאָה לִי אֶהְבֶּתְךָ" ואני אומר לסיום: צר לי עליך אשתי נחמה, נפלאה אהבתך לי מחיי.

אהבה היא לעתים, לאפשר לאלה אשר אוהבים ללכת. לכי לך, נגאלת מיסוריך וזוהי נחמתי היחידה.
היי שלום נחמתי, אהובתי, עוד נתאחד לנו, אני מבטיח.
אני רוצה להודות לקהל הנכבד שהגיע לחלוק כבוד אחרון ולעשות חסד של אמת עם אהובתי, לפרופ' עמוס
כהן שליווה את נחמה במשך עשור ללא ליאות, ולצוות המחלקות ההמטואונקולוגית והשתלת מח עצם,
מקטון ועד גדול שעשו לילות כימים ויצאו מגדרם למען נחמה.
תודה לכולכם.